

Ægteskab vil man derfor nærme sig til faktisk Lighed mellem de 2 Grupper af Børn.

Der er da ogsaa praktisk Trang til en Udvidelse af Bidragspligten. Naar Barnet, som det er fastsat ved § 3, Stk. 2, jfr. § 19, skal forsørges, opdrages og uddannes under Hensyntagen til begge Forældrenes Livsvilkaar, og Udgifterne hertil skal fordeles mellem Forældrene efter deres økonomiske Evne, vil det ofte ske, at Barnet paabegynder en Uddannelse, som ikke kan fuldendes inden dets 18. Aar, og at Moderen ikke er i Stand til at yde tilstrækkelig Hjælp til Uddannelsens Fortsættelse efter Barnets fyldte 18. Aar. Læretiden ved Haandværkeruddannelse og anden faglig Uddannelse vil ofte strække sig udover det 18. Aar, og det samme vil gælde visse Former for Skoleundervisning, f. Eks. Gymnasie- og Seminarieundervisning.

Ved det nye 2. Pkt. i § 20, Stk. 5, foreslaas en begrænset Pligt for Faderen til at yde Bidrag til Barnet efter dets fyldte 18. Aar. Der lægges for det første Vægt paa Barnets Forhold, og Bidraget er begrænset til Skoleundervisning og faglig Uddannelse, hvorhos en yderligere Begrænsning ligger i, at Bidrag kun kan paalægges til Fortsættelse af en før det 18. Aar paabegyndt Undervisning eller Uddannelse. Dernæst tages der Hensyn til Faderens Forhold, og Bidrag kan kun paalægges, naar det efter hans økonomiske Stilling findes rimeligt; der kan saaledes kun paalægges ham Bidrag i det Omfang, i hvilket man efter almindelig Opfattelse vilde finde det rimeligt, at han understøttede Barnet, hvis det havde været hans Ægtebarn. Endelig kan Bidragspligten ikke udstrækkes over Barnets fyldte 21. Aar.

Det bemærkes, at Regelen i § 21 medfører, at der kan paalægges Moderen en tilsvarende Pligt, naar Barnet ikke er undergivet hendes Forældremyndighed og Forsorg. Endvidere paahviler samme Pligt efter § 22, Stk. 1, den bidragspligtige, naar kun een Person ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtig. Endelig vil § 6 i Forslag til Lov om Ægtebørn medføre, at samme Regel gælder, naar der i Henhold til Overøvrighedens Bestemmelse eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller -dom paahviler en Person Underholdsbidrag til Ægtebørn, Adoptivbørn og Stedbørn.

Pligten til at svare Bidrag til Børn udenfor Ægteskab efter deres fyldte 18. Aar gælder kun overfor Barnet, ikke over-

for det offentlige, og der sker følgelig ingen Ændring i Reglerne i Lov om offentlig Forsorg om, at Forældre i Forhold til det offentlige kun er forpligtet til at forsørge deres Børn indtil Børnenes fyldte 18. Aar. Der sker navnlig heller ingen Ændring i Lov om offentlig Forsorg § 184; Bidrag til et Barns faglige Uddannelse kan vedblivende kun udbetales af det offentlige, saafremt de er paalagt for Tiden indtil Barnets 18. Aar. —

Stk. 6 er nyt. I Folketingsudvalgets Beretning (R. T. 1934—35, Tillæg B., Sp. 2727—28) spørges der ad § 19, om denne Paragraf med den ligelige Fordeling af den økonomiske Byrde ikke vil være umulig at føre ud i Livet. Dette maa besvares benægtende, for saa vidt angaar selve Fastsættelsen af Bidraget. Bidragets Størrelse skal jo ikke udmaales med matematisk Nøjagtighed, men efter et fornuftigt Skøn, som Overøvrigheden utvivlsomt vil være i Stand til at udøve. Derimod opstaar der, hvis Faderens Kaar, er væsentlig bedre end Moderens, Vanskeligheder ved at sikre, at Faderens høje Bidrag virkelig kommer Barnet og ikke tillige Moderen tilgode. Med Hensyn til dette Punkt har „Dansk Kvindesamfund“ i en Henvendelse til Ministeriet foreslaaet en Tilføjelse af væsentlig samme Indhold som Stk. 6. Ministeriet finder det rimeligt, at der i disse Tilfælde beskikkes Barnet en Værge, naar enten Faderen forlanger det eller Børneværnet finder det fornødent. Denne Værge faar da Pligt til at sørge for, at Faderens Bidrag anvendes til Barnets Tarv.

ad § 21.

Naar Barnet ikke er undergivet Moderens Forældremyndighed og Forsorg, vil det ofte være paa Grund af, at det offentlige har maattet overtage Forsorgen for Barnet. Stk. 2 tilsigter at klargøre, at det i saa Tilfælde ikke er Reglerne i § 21, Stk. 1, men Reglerne i Lov om offentlig Forsorg, der finder Anvendelse.

ad § 22.

Medens § 20 omhandler Faderens og § 21 Moderens Pligt til at bidrage til Barnets Underhold, giver § 22 Bestemmelser om, efter hvilke Regler den eller de bidragspligtige skal svare Underholdsbidrag.

Stk. 1 handler om de Tilfælde, hvor en enkelt Person er anset som bidragspligtig. Ordet „enkelt“ er indføjet for at angive denne Begrænsning. I disse Tilfælde overføres Reglerne i § 20, saaledes at der paahviler den bidragspligtige samme Un-